Lluny d'aquí

Per EloiA el ds., 15/09/2007 - 09:00

Obrint Pas

-

Terra

Lletra original

Desperta i remonta el riu. L'aigua que baixa és com el destí. Vigila i no tingues por, tota la ràbia creix al teu cor. Espera, cap il·lusió, no creu la vida, no creu la mort. Escapa a un món millor amb tota la misèria escrita al teu nom.Lluny dels teus ulls, lluny del meu cor la meua terra ja no entén d'amor. Lluny dels meus anys, de tot record mira com s'escapa , mira com...Intenta fugir amb la llum quan tot s'apaga res sembla lluny. Tremola amb la remor quan ningú parla, ningú no mor. Rebel·la't amb l'horitzó, qui busca el aire evita la mort. Quant de temps haurem de patir tan lluny de casa, tan lluny de mi...Lluny dels teus ulls... Lluny d'aquí, lluny d'aquí la meua terra no te fi. Lluny d'aquí, lluny d'aquí, recorrent el meu destí.

Lletra traduïda

el cant de l'exiliat

La cançó recull el cant i la melangia de l'immigrant. N'hi ha que emigren per pura fam (com quan els israelites arriben a Egipte), d'altres són expulssats de la seva terra, deportats (com l'exili del Poble de Déu a Babilonia), i d'altres són refufiats polítics (com Jesús i la sagrada familia que ha de fugir a Egipte per evitar la matança dels innocents ordenada per Herodes)... el cant de l'exiliat no és indiferent a Déu. Ho és per a tu? **Tocant el nas**En una reunió de grup feu un llistat dels vostres vint millors amics, repassa-la bé i mira de no deixar-te ningú. Ara pregunta't: Quants d'aquests són immigrants o de pares estrangers?, quants d'aquests han tingut problemes amb la justícia?, quants ténen problemes psíquics o físics?, quants tenen la pell diferent a la teva? quants són indigents o objectivament pobres?...realment... creus de debó que pots fer cap revolució si no comparteixes la teva amistat amb els desafavorits de la terra?

Carta a Europa

Carta a Europa: Los cadáveres de Yaguine Koita, 14 años, y Fodé Tourkana, 15 años, encontrados en el tren de aterrizaje de un avión de la compañía Sabena procedente de Guinea Conakry en el aeropuerto de Bruselas, llevaban encima una carta abierta a las autoridades europeas. La carta, convertida en un dramático testamento, estaba fechada el 29 de julio de 1999. Esto es un extracto:"Excelencias, señores miembros y responsables de Europa:Tenemos el honorable placer y la gran confianza de escribirles esta carta para hablarles del objetivo de nuestro viaje y nuestro sufrimiento, el de los niños y jóvenes de África.Les suplicamos por el amor de su bello continente, su sentimiento hacia su pueblo, su familia, y sobre todo de afinidad y amor de sus hijos, a quienes ustedes aman como la vida. Además, por el amor y la timidez de nuestro Creador "Dios", el Todopoderoso, que les ha dado todas las buenas experiencias, riquezas y poderes, les pedimos construir y organizar bien nuestro continente.Señores miembros y responsables de Europa, pedimos auxilio en África por su solidaridad y gentileza. Ayúdennos, sufrimos enormemente en África, ayúdennos, tenemos problemas y algunas carencias en derechos del niño.Entre los problemas tenemos: la guerra, la enfermedad, la alimentación, etc. Respecto a los derechos del niño, en África, sobre todo en Guinea, tenemos escuelas, pero hay una gran carencia de enseñanza; salvo en las escuelas privadas, donde se puede tener una buena educación y una buena enseñanza, pero hace falta una gran cantidad de dinero y nosotros, nuestros padres son pobres.Así pues, si ven que nos sacrificamos y exponemos la vida es porque sufrimos demasiado en África y les necesitamos para luchar contra la pobreza y acabar con la guerra"